

การศึกษาผลของการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนเน้นความจำ  
จากภาพประกอบ ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ  
โรงเรียนธีรภาคเทคโนโลยี จังหวัดร้อยเอ็ด

A Study on Learning English Vocabulary through a Visual Memory Model based  
on Theory of Multiple Intelligence for Vocational Diploma Students,  
Teerapada Technology School, Roi-Et Province

ณภัทริน เปาพาน<sup>1</sup> ลดาวัลย์ วัฒนบุตร<sup>2</sup> สุณี สาทิตานันต์<sup>3</sup> และสกล สรเสนา<sup>4</sup>

Napatarin Paowpan,<sup>1</sup> Ladawan Wattanaboot,<sup>2</sup> Sunee Satitanun<sup>3</sup> and Sakol Sornsena<sup>4</sup>

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ **ประการแรก** เพื่อศึกษาผลของการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนเน้นความจำจากภาพประกอบตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา **ประการที่สอง** ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนการสอนเน้นความจำจากภาพประกอบตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา และ**ประการที่สาม** ศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนรู้ด้วยการใช้รูปแบบการเรียนการสอนเน้นความจำจากภาพประกอบตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/6 สาขาวิชาพณิชยการ โรงเรียนธีรภาคเทคโนโลยี จังหวัดร้อยเอ็ด ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 31 คน ที่ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ และแบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนเน้นความจำจากภาพประกอบ ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา การวิจัยนี้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบด้วยค่าที ผลการวิจัยพบว่า

รูปแบบการเรียนการสอนเน้นความจำจากภาพประกอบ ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 83.64/84.43 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคือ 75/75 ค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index : E.I.) ของการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนเน้นความจำจากภาพประกอบตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา เท่ากับ 0.40 แสดงว่ารูปแบบการเรียนการสอนเน้นความจำจากภาพประกอบ ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นร้อยละ 40 ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนมีค่าสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนเน้นความจำจากภาพประกอบตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาอยู่ในระดับมาก

**คำสำคัญ** : รูปแบบการเรียนการสอนเน้นความจำจากภาพประกอบตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา  
ความพึงพอใจการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ทฤษฎีพหุปัญญา

<sup>1</sup>นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในนานาชาติ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

<sup>2</sup> Ph.D.(Language Education) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

<sup>3</sup> ศศ.ด.(พัฒนศาสตร์) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

<sup>4</sup>M.Ed. (Secondary Education) อาจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์



## ABSTRACT

The purposes of this research were to study vocational students' achievement on learning English vocabulary through use of the visual memory model based on the theory of multiple intelligence. Subjects were 31 first-year vocational diploma students of commerce at Teerapada Technology School, Roi-Et province, selected through purposive sampling. The research instruments consisted of lesson plans, a vocabulary test and a satisfaction rating-scale questionnaire. The data were analyzed by using means, percentage, standard deviation and ttest (Dependent Sample)

The findings revealed that the efficiency of the lesson plans using the visual memory model based on the theory of multiple intelligence was 83.64/84.43, that was significantly higher than the established criteria of 75/75. The effectiveness index was 0.40, indicating that the students' English vocabulary recognition ability increased 40%. The achievement of the students learning English vocabulary through use of the visual memory model based on the theory of multiple intelligence increased significantly at the .05 level. After learning English vocabulary through use of this visual memory model, the students' learning satisfaction was found at the high level.

**Keywords :** Visual Memory Model, Theory of Multiple Intelligence, English Vocabulary Learning

### บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล ที่ผู้ใช้กันอย่างกว้างขวางในการติดต่อสื่อสารระหว่างชนชาติต่างๆ ให้เข้าใจซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะในปัจจุบันนี้โลกมีความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี การคมนาคม การติดต่อสื่อสารกับนานาประเทศเป็นไปอย่างรวดเร็วและรวดเร็ว ส่งผลให้ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศเป็นไปอย่างไร้พรมแดน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2535 : 6) ภาษาอังกฤษจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการดำรงชีวิตของคนไทยเป็นอย่างมาก ทั้งด้านการค้า การศึกษาและการดำรงชีวิต อาจกล่าวได้ว่าผู้ที่มีความรู้ทางภาษาอังกฤษดีจะเป็นผู้ที่ได้เปรียบในด้านการประกอบอาชีพมากกว่าผู้ที่ไม่รู้ภาษาอังกฤษ ดังนั้นคนไทยในปัจจุบันจึงนิยมเรียนภาษาอังกฤษเพื่อนำไปเป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพเป็นจำนวนมาก โรงเรียนและสถาบันต่างตอบสนองความต้องการดังกล่าว ด้วยการเปิดโปรแกรมการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ภาษาอังกฤษสามารถติดต่อกับชาวต่างประเทศได้ และการที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ดีนั้น นักเรียนควรที่จะรู้คำศัพท์ให้มาก จำได้แม่นยำและสามารถนำมาใช้ได้อย่างถูกต้องคล่องแคล่ว ซึ่งจะช่วยให้การเรียนได้ผลดียิ่งขึ้น

วิลกินส์ (Wilkins, 1977 : 111; อ้างใน ธีรพล สยามพันธ์,

2550 : ออนไลน์) กล่าวว่า การที่ผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนต้องมีความรู้ด้านไวยากรณ์และคำศัพท์อย่างสมดุลกัน เพื่อให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษน่าสนใจ ทำให้ทราบว่าการเรียนรู้คำศัพท์ เป็นสิ่งที่จำเป็นมาก และคำศัพท์ส่วนใหญ่อยู่ในพจนานุกรม ซึ่งคำศัพท์ที่มีจำนวนมากนักเรียนไม่สามารถจำคำศัพท์ได้ทุกคำ และการที่จะจำคำศัพท์ได้มากหรือน้อยนั้นก็ขึ้นอยู่กับความสามารถในการจำและความเข้าใจรูปแบบการใช้ ตลอดจนความจำเป็นในการใช้คำศัพท์นั้นๆ อีกด้วย ซึ่งวิธีที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถจำคำศัพท์ได้ดีก็คือการนำรูปภาพที่มีการจัดหมวดหมู่ กลุ่มคำศัพท์มาอ่านและท่องทีละหมวด จะทำให้สมองสามารถจดจำคำศัพท์ได้เป็นหมวดหมู่ ซึ่งเป็นการจัดระเบียบความจำนั่นเอง

สิ่งสำคัญในการสนับสนุนให้การเรียนมีประสิทธิภาพ ข้อมูลต่างๆ ที่เราเก็บไว้ในความจำจะถูกกระบวนการคิดและการตัดสินใจรวบรวมและกลั่นกรองออกมาเป็นพฤติกรรม จอยส์และวีล (Joyce & Weil, 1996 : 209-231) ได้พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยเน้นความจำ ซึ่งการที่บุคคลจะจำสิ่งใดได้ดีนั้น จะต้องเริ่มจากการรับรู้สิ่งนั้นหรือการสังเกตสิ่งนั้นอย่างตั้งใจ และเชื่อมโยงกับสิ่งที่รู้แล้วหรือจำได้ ดังนั้นจึงมีแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนการสอนเพื่อเน้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ซึ่ง

แนวคิดในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาพหุปัญญา ได้เข้ามามีอิทธิพลต่อแนวคิดของนักการศึกษาและผู้สอนทุกระดับ ซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาองค์รวมของผู้เรียน อันหมายถึง การพัฒนาสมองของผู้เรียนทั้งด้านซ้ายและด้านขวา (สมศักดิ์ สันธุระเวชชัย, 2544 : 1) โดยสมองทั้งซีกซ้ายและซีกขวาจะส่งผลต่อปัญญาและความสามารถในด้านต่างๆ (อารี สัตถะหวิ, 2548 : ออนไลน์)

เนื่องจากปัญหาที่นักเรียนไม่รู้คำศัพท์และความหมายประกอบกับนักเรียนที่เรียนสายอาชีพส่วนใหญ่ยังไม่ค่อยสนใจเรียนภาษาอังกฤษทำให้ไม่สามารถพูด อ่านและเขียนภาษาอังกฤษได้ จึงได้มีผู้ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการสอนคำศัพท์เพื่อคิดค้นหาวิธีการและเสนอแนวทางและวิธีสอนในรูปแบบต่างๆ เพื่อนำมาปรับปรุงในการสอนคำศัพท์เอาไว้ ดังเช่น ดร.เทมเปิลแกรนดิน (Dr. Temple Grandin, 1996 ; อ้างใน สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ, 2545 : 5) ได้เสนอแนวการสอนคิดด้วยรูปภาพ จะช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าไปมีส่วนร่วมหรือเกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริง และความรู้ เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับการจดจำ การนำเอาข้อเท็จจริงที่ได้ออกมาใช้งาน เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาและการคิดและเกี่ยวข้องกับรูปแบบการเรียนรู้ที่เป็นรายบุคคลและกลุ่ม ซึ่งการเรียนการสอนควรคำนึงถึงการพัฒนาสมองทั้งสองซีกของผู้เรียน เพราะผู้เรียนแต่ละคนมีรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน อีกทั้งบางคนยังมีความชอบความถนัดในการใช้สมองซีกซ้ายและซีกขวาในการเรียนรู้ที่ไม่เหมือนกัน ดังเช่น สจวร์ต ไควตตรากูล (2541 : บทหน้า) กล่าวว่าในห้องเรียนหนึ่งประกอบด้วยนักเรียนที่มีความแตกต่างในด้านต่างๆ ถ้าหากครูสามารถจัดกระบวนการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละบุคคลก็จะช่วยเอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนได้มาก ซึ่งกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับลักษณะแบบนี้ คือ กิจกรรมการเรียนการสอนเน้นความจำจากภาพโดยมีพื้นฐานแนวความคิดจากทฤษฎีพหุปัญญา

ภาพเป็นสื่อวัสดุที่สามารถมองเห็นด้วยตา ซึ่งประสาทสัมผัสของมนุษย์สามารถรับรู้ได้มากที่สุดเมื่อเทียบกับประสาทสัมผัสอื่นๆ ซึ่งได้แก่ ประสาทสัมผัสทางหู ลิ้น จมูกและกายมนุษย์สามารถจดจำเรื่องราวจากการอ่านได้ประมาณร้อยละ 10 และสามารถจดจำจากการฟังได้ร้อยละ 20 ในขณะที่สามารถจดจำเรื่องราวจากการมองเห็นได้ประมาณร้อยละ 30 แต่สามารถจดจำเรื่องราวจากการฟังและมองเห็นพร้อมๆ กันได้ถึงร้อยละ 50 เอ็ดการ์ เดลีย์ (Edgar Dale, 1969 : 107) ซึ่งภาพเป็นสิ่งที่แสดง

ความน่าสนใจ น่าตื่นเต้น และบางครั้งการดูจากภาพสามารถอธิบายให้เราเข้าใจและจำได้มากกว่าวิธีอื่น ซึ่งสอดคล้องกับที่ เจโรม บรูเนอร์ (Jerome Bruner, 1966 : 49) อ้างใน วราพร พาโคทอม, 2549 : 3) กล่าวว่า การเรียนการสอนจะต้องให้ผู้เรียนได้เริ่มจากประสบการณ์ตรงไปสู่ประสบการณ์จริง เช่น รูปภาพ ภาพหน้าโทรทัศน์ และเชื่อมโยงสู่ลักษณะที่เป็นสัญลักษณ์ เช่น คำ ภาษา ดังสุภาวิชิตไทยบทหนึ่งกล่าวไว้ว่า “สิบปากว่าไม่เท่าตาเห็น” ซึ่งสอดคล้องกับสุภาวิชิตไทยบทที่กล่าวไว้ว่า “ภาพหนึ่งภาพมีค่าเท่ากับคำพูดหนึ่งพันคำ”

ดังนั้นการพัฒนาศักยภาพในการเรียนภาษาอังกฤษด้านคำศัพท์ของนักเรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนเน้นความจำจากภาพประกอบตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา จึงมีความเหมาะสมและเป็นไปได้ในการที่จะทำให้นักเรียนมีความสุขในการเรียน สนุกกับกิจกรรม เกิดสมาธิด้วยตัวของกิจกรรม พร้อมทั้งการปฏิสัมพันธ์ที่ดีของทั้งครูผู้สอนและนักเรียน โดยนักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมตั้งแต่เริ่ม จนจบกระบวนการเรียนรู้โดยผ่านสื่อที่หลากหลาย เช่น ภาพ เสียง และการเคลื่อนไหวร่างกาย

จากสรุปผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 มีระดับผลการเรียนในระดับ 0, 1 และ 2 คิดเป็นร้อยละ 69 ในขณะที่ผู้เรียนที่ได้ระดับผลการเรียน 3 และ 4 มีเพียงร้อยละ 31 (โรงเรียนธีรภาดาเทคโนโลยี, 2551 : 3) เมื่อพิจารณาภาพรวมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับพอใช้ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียนยังมีผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับที่ต้องพัฒนาอีกมาก

จะเห็นได้ว่า ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 เฉลี่ยร้อยละ 69 อยู่ในระดับพอใช้ วรฤทธิพิชญ์ บุญกานนท์ (2551 : 12) กล่าวว่าปัญหาที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำกว่าเป้าหมายที่โรงเรียนวางไว้ สาเหตุที่สำคัญที่สุด คือ ปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้สอน ผู้เรียนและวิธีการสอน เพราะทั้งสามด้านต่างมีความสัมพันธ์และเกี่ยวข้องกันที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังที่ สมพร วราวิทย์ศรี (2539 : 2) กล่าวว่า ผู้สอนมุ่งหวังที่จะให้เกิดทักษะทั้ง 4 ด้านขึ้นในตัวของผู้เรียน ได้แก่ทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน เพื่อประโยชน์ในการสื่อสาร ความเข้าใจ และความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการจะอยู่ในรูปตำราเรียนภาษาอังกฤษเป็น



ส่วนใหญ่ ดังที่ ดวงเพ็ญ อินทรประวัติ (2521 : 151) ได้ให้ความคิดเห็นว่ากรรมวิธีการสอนภาษาอังกฤษที่แตกต่างๆ เช่น การสอนฟัง พูด อ่าน เขียนนั้น ได้รับความสนใจมากและมีผู้แนะวิธีการสอนไว้แพร่หลาย แต่สิ่งสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษคือ การเรียนรู้ความหมายของความคิดซึ่งเป็นเรื่องของคำศัพท์นั้นกลับได้รับความสนใจน้อยและการละเลยทางด้านการสอนคำศัพท์ได้ก่อให้เกิดปัญหาแก่นักเรียนไทยในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษหลายด้าน และปัญหาประการหนึ่งของนักศึกษาไทยในการอ่านภาษาอังกฤษ คือ อ่านแล้วไม่เข้าใจเรื่องราว ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากไม่รู้คำศัพท์ หรือไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ในข้อความนั้น

จากความสำคัญและปัญหาของการเรียนรู้และจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่ได้ดังกล่าว ประกอบกับในยุคปัจจุบันเป็นยุคปฏิรูปการศึกษาเพื่อเข้าสู่การประกันคุณภาพการศึกษา คณะครู อาจารย์และโรงเรียน จึงต้องมีการพัฒนาการเรียนการสอนให้นักเรียนได้รับความรู้และนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริง ปัญหาเหล่านี้เกิดจากการที่นักเรียนไม่รู้คำศัพท์ จำไม่ได้ ไม่เข้าใจความหมาย จึงทำให้อ่านภาษาอังกฤษไม่ออกเขียนไม่ได้ ฟังไม่เข้าใจ จึงเป็นเหตุให้ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการเรียนการสอนเน้นความจำจากภาพประกอบ ตามแนวทฤษฎีพุทัญญา มาใช้เพื่อแก้ปัญหาการไม่รู้และจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่ได้ให้แก่แก่นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 โรงเรียนธีรราดาเทคโนโลยี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการจำและเพิ่มพูนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมรูปภาพเป็นสื่อประกอบ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างสนุกสนาน น่าสนใจ เกิดความคิดสร้างสรรค์ในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมองและสามารถจำคำศัพท์ได้มากขึ้น

### วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมตามรูปแบบการเรียนการสอนเน้นความจำจากภาพประกอบตามแนวทฤษฎีพุทัญญา ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนเน้นความจำจากภาพประกอบตามแนวทฤษฎีพุทัญญา

3. เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ การจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนการสอนเน้นความจำจากภาพประกอบตามแนวทฤษฎีพุทัญญา

4. เพื่อวิเคราะห์หาระดับความพึงพอใจการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนรู้ด้วยการใช้รูปแบบการเรียนการสอนเน้นความจำจากภาพประกอบตามแนวทฤษฎีพุทัญญา

### สมมติฐานการวิจัย

1. แผนการจัดกิจกรรมตามรูปแบบการเรียนการสอนเน้นความจำจากภาพประกอบตามแนวทฤษฎีพุทัญญา มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด
2. รูปแบบการเรียนการสอนเน้นความจำจากภาพประกอบตามแนวทฤษฎีพุทัญญา มีค่าดัชนีประสิทธิผลเพิ่มขึ้น
3. หลังจากที่นักเรียนได้เรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนเน้นความจำจากภาพประกอบ ตามแนวทฤษฎีพุทัญญาแล้ว นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. นักเรียนที่เรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนเน้นความจำจากภาพประกอบตามแนวทฤษฎีพุทัญญา มีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก

### ขอบเขตการวิจัย

#### 1. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

- 1.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบการเรียนการสอนเน้นความจำจากภาพประกอบตามแนวทฤษฎีพุทัญญา
- 1.2 ตัวแปรตาม ได้แก่
  - 1.2.1 ผลสัมฤทธิ์ในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
  - 1.2.2 ความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนเน้นความจำจากภาพประกอบตามแนวทฤษฎีพุทัญญา
2. สถานที่ โรงเรียนธีรราดาเทคโนโลยี เขตพื้นที่การศึกษา ร้อยเอ็ดเขต 1

### วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental research) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

## ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

### 1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 โรงเรียนธีรภาคเทคโนโลยี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 ภาคเรียนที่ 1/2552 จำนวน 184 คน

### 2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/6 สาขาวิชาพณิชยการ โรงเรียนธีรภาคเทคโนโลยี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 ภาคเรียนที่ 1/2552 จำนวน 31 คน โดยวิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

## เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้อำนาจภาษา  
อังกฤษ
3. แบบวัดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนภาษา  
อังกฤษ

## การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

### 1. แผนการจัดการเรียนรู้

1.1 ศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 ปรับปรุง 2546

1.2 วิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา วัตถุประสงค์รายวิชา จุดประสงค์รายวิชาและมาตรฐานการเรียนรู้ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เพื่อนำมาเขียนเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่กำหนดไว้

1.3 ศึกษาหนังสือเรียนและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการพัฒนาทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดย

การใช้รูปแบบการเรียนการสอนเน้นความจำจากภาพ (Memory model)

1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษา ตรวจสอบความถูกต้องของขั้นตอนและกิจกรรมต่างๆ และแก้ไขตามคำแนะนำ

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่แก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content validity) จำนวน 3 ท่าน

1.6 ปรับปรุงและแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษา ในด้านเนื้อหา การใช้ภาษา ความถูกต้องและความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนต่อไป

## 2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

2.1 ศึกษาหลักสูตร ระเบียบการวัดผล การประเมินผล วิชาภาษาอังกฤษระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และศึกษาเอกสารเกี่ยวกับวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้อำนาจภาษาอังกฤษ

2.2 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้อำนาจภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ตอนที่ 1 เป็นเรื่องเกี่ยวกับการจับคู่รูปภาพกับคำศัพท์ 18 ข้อ ตอนที่ 2 การสะกดคำศัพท์ 10 ข้อ และตอนที่ 3 เรื่องการใช้คำศัพท์ในประโยค 12 ข้อ แบบทดสอบเป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก

2.3 นำแบบทดสอบเสนออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ความถูกต้องของเนื้อหา การใช้ภาษาและความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ จำนวน 3 ท่าน แล้วนำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนธีรภาคเทคโนโลยี จำนวน 10 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างวิเคราะห์หาคุณภาพรายข้อ (Item analysis) ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อหาค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) แล้วพิจารณาเลือกแบบทดสอบตามเกณฑ์ที่มีค่าความยากง่าย (P) ระหว่าง 0.20 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 - 1.00 จากนั้นเลือกข้อที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ จัดเป็นแบบทดสอบ แล้วนำมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของข้อสอบทั้งหมด โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ และริชาร์ดสัน



(Kuder and Richardson formula)

### 3. แบบวัดความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

3.1 ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผล การสร้างแบบวัดความพึงพอใจ และกำหนดเป้าหมายในการวัดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

3.2 สร้างแบบวัดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนอังกฤษตามเป้าหมายที่กำหนด โดยใช้แบบสอบถามตามแบบของลิเคิร์ตสเกล ที่มีมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งปรับปรุงจากแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของ สมพร แผลงภู (2541 : 240 - 206) อัญชลี บุญถนอม (2542 : 88- 89) และอภิัญญา บุตรจួយ (2547 : 51 - 56)

3.3 นำแบบวัดความพึงพอใจที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบข้อความและภาษาที่ใช้ เพื่อให้ความชัดเจนและเหมาะสมกับการวิจัย จำนวน 3 ท่าน แล้วนำแบบวัดความพึงพอใจมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญได้แบบประเมินความพึงพอใจ จำนวน 11 ข้อ

### การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำหนังสือที่ ศท 0540.01/ 390 จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนธีรภาคเทคโนโลยี เพื่อขออนุญาตทำการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ทดสอบความสามารถในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนการใช้รูปแบบการเรียนการสอนเน้นความจำจากภาพประกอบตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา โดยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. ผู้วิจัยดำเนินการสอนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/6 สาขาวิชา พณิชยการ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 โดยใช้เวลาในการทดลอง สัปดาห์ละ 1 วัน วันละ 3 คาบ (คาบละ 50 นาที) เป็นเวลา 14 สัปดาห์ รวม 42 คาบ

4. เมื่อเสร็จสิ้นการสอนแล้ว ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งเป็นข้อสอบปรนัย 40 ข้อ คะแนนเต็ม 40 คะแนน แล้วให้นักเรียนตอบแบบสอบถามวัดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนเน้นความจำจากภาพประกอบ จำนวน 11 ข้อ

5. ตรวจสอบให้คะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

และแบบวัดความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ตามเกณฑ์การให้คะแนนที่ตั้งไว้

### การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

### ผลการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/6 สาขาพณิชยการ โรงเรียนภาคเทคโนโลยีร้อยเอ็ด จำนวน 31 คน โดยการนำเสนอค่าเฉลี่ยคะแนนรวมแบบฝึกหัด ( $E_1$ ) และค่าเฉลี่ยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ( $E_2$ )

หลังจากทดลองแล้วพบว่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการกิจกรรมตามรูปแบบการเรียนการสอนเน้นความจำจากภาพประกอบตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาเท่ากับ 83.64/84.43 และผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอนเน้นความจำจากภาพประกอบตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา มีค่าเท่ากับ 0.40

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ การจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนการสอนเน้นความจำจากภาพประกอบตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 81.37 คะแนนเฉลี่ยของผลการวัดผลสัมฤทธิ์การจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนรู้ด้วยการใช้รูปแบบการเรียนการสอนเน้นความจำจากภาพประกอบตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่า EMBED Equation.3 รวม เท่ากับ 4.23

### อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยมีประเด็นสำคัญนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. รูปแบบการเรียนการสอนเน้นความจำจากภาพประกอบตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด อาจเป็นเพราะ เนื้อหาและกิจกรรมการสอนที่หลากหลายช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้านของผู้เรียน คือ การฟัง การพูด

การอ่าน และการเขียน ควบคู่ไปกับการพัฒนาพหุปัญญาทั้ง 8 ด้าน โดยผู้สอนได้นำเสนอกิจกรรมในรูปแบบที่แตกต่างกัน เช่น การร้องเพลง การแสดงท่าทางประกอบ เกมต่างๆ การทำกิจกรรมกลุ่ม การตอบคำถาม โดยผู้สอนได้สอดแทรกกิจกรรมเหล่านี้เข้าไปในชั้นนำเข้าสู่บทเรียน ชั้นสอน และชั้นนำไปใช้ ทำให้นักเรียนได้ประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลาย อีกทั้งส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงออกอีกด้วย

2. ดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีค่าเท่ากับ 0.40 ซึ่งแสดงว่า ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นจากเดิม ร้อยละ 40 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ

2.1 ในแต่ละขั้นตอนการจัดกระบวนการเรียนการสอน ผู้วิจัยเน้นด้านความพร้อมของนักเรียนก่อนเรียน โดยผู้สอนจะมีกิจกรรมที่กระตุ้นนักเรียนให้รู้สึกผ่อนคลาย เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การนำเข้าสู่บทเรียนด้วยสิ่งที่ดึงดูดใจนักเรียน ได้แก่ สื่อรูปภาพ จากวีดิทัศน์ บัตรภาพที่มีสีสัน หรือการแสดงท่าทางประกอบภาพคำศัพท์ใหม่เพื่อให้นักเรียนเกิดจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ โดยผู้วิจัยเน้นการเรียนรู้ตามธรรมชาติของสมอง ให้นักเรียนจดจำคำศัพท์จากสิ่งที่เห็นด้วยตา และออกเสียงคำศัพท์จากวีดิทัศน์ ด้วยความเร็วผ่านเทคนิค IDP (Intelligence development program) ซึ่งเป็นโปรแกรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่พัฒนาสมองทั้งสองซีกของนักเรียนรวมกับการจัดกระบวนการเรียนการสอนอย่างรวดเร็ว (Accelerated learning) เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกการใช้สมองสองซีกพร้อมกัน และเทคนิคที่ผู้วิจัยนำมาใช้คือการให้นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรงผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 โดยผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมด้วยตนเองทุกขั้นตอนตั้งแต่เริ่มจนจบกระบวนการเรียนรู้ (Active learning) ซึ่งการที่ผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองนี้จะทำให้ผู้เรียนจดจำได้ง่ายและคงทน ดังที่ เฟรมมิ่ง และ เลวี (1977 ; อ้างใน ทัดดาว บุตรจุก, 2548 : 5) กล่าวว่า ประสบการณ์รูปธรรม จะทำให้การเรียนรู้ง่ายขึ้น และทำให้เกิดการเรียนรู้ เกิดการคงอยู่ของการเรียน และสามารถนำใช้สัญลักษณ์ที่เป็นนามธรรมได้ด้วย

2.2 ผู้วิจัยได้เน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ (Cooperative) ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์และร่วมมือกันเป็นกลุ่มย่อย โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้ความคิด และการแก้ไขปัญหาารวมกันทำกิจกรรมต่างๆ เป็นกลุ่มและเดี่ยวสลับกัน และในการจัดกิจกรรมผู้วิจัยยังได้นำเทคนิคการเรียนแบบเพื่อนช่วย

เพื่อนมาสรุปบทเรียน (Peer learning) โดยผู้วิจัยแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่มย่อย คือ กลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน และให้นักเรียนเก่งช่วยนักเรียนที่ไม่เก่ง ทำให้นักเรียนที่เก่งมีความรู้สึกภาคภูมิใจ รู้จักใช้เวลาและช่วยให้เข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น เปรียบเสมือนการทบทวนบทเรียนอีกครั้งหนึ่งนั่นเอง ส่วนนักเรียนที่ไม่เก่งก็จะรู้สึกเป็นกันเอง กล้าซักถามในข้อสงสัยมากขึ้น จึงง่ายต่อการทำความเข้าใจในเรื่องที่เรียน จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น ดังที่ เพียเจต์ (Piaget ; อ้างใน วรวิหิตา รองแรงคำ, 2540) ได้กล่าวถึงปัจจัยการพัฒนาทางด้านสติปัญญา และความคิด คือ การที่คนเรามีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมและจะต้องมีความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง จะทำให้อัตระดับความคิดและปัญญาพัฒนาขึ้น

2.3 สื่อและอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการเรียนรู้นั้นมีความสำคัญมากในการทำกิจกรรม ผู้วิจัยใช้สื่อรูปภาพจากวีดิทัศน์ที่มีสีสันสวยงามเหมือนจริง และบัตรภาพรวมทั้งบัตรคำศัพท์ด้วย ซึ่งทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นเนื่องจากนักเรียนรู้สึกแปลกใหม่และทำให้นักเรียนเกิดความสนใจและอยากเรียนรู้ และสื่อประกอบยังสามารถกระตุ้นประสาทการเรียนรู้ ได้แก่ ตาหูฟัง ปากพูด สมองคิดตาม นักเรียนต้องปฏิบัติ และคิดตามทันที โดยสื่อที่ผู้วิจัยนำมาใช้ประกอบการเรียนการสอนดังกล่าวจะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพเพราะช่วยให้นักเรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาของบทเรียนที่ยู่ยากได้ง่ายขึ้นในระยะเวลาอันสั้น และช่วยให้เกิดความคิดรวบยอด พร้อมทั้งยังช่วยกระตุ้นและสร้างความเข้าใจให้กับนักเรียนทำให้เกิดความสนุกสนานและไม่รู้สึกเบื่อหน่ายกับการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ โฮบานและโอเมอร์ (Hoban & Omer, 1965 ; อ้างใน นันทน์นัส ประสานทอง, 2545) เกี่ยวกับหลักการใช้ภาพประกอบเนื้อหา (Principle of pictorial context) ผู้เรียนจะเลือกตอบสนองกับสิ่งที่เห็น หรือภาพที่คุ้นเคยและปรากฏการณ์ที่สอดคล้องกับเจตคติที่คุ้นเคยเชื่อถือมาก่อน

3. นักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนเน้นความจำจากภาพประกอบตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา มีผลสัมฤทธิ์การเรียนหลังเรียนสูงขึ้น อาจเป็นเพราะ นักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนสูงขึ้น และคะแนนเฉลี่ยทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี ซึ่งแสดงว่ารูปแบบการเรียนการสอนเน้นความจำจากภาพประกอบตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา ที่นำมาใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นเครื่องมือชนิดหนึ่งซึ่งช่วยส่งเสริม



ให้นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ได้มากขึ้น ภาพวีดิทัศน์  
บัตรภาพ สามารถใช้สอนคำศัพท์ที่ต้องการให้นักเรียนได้เรียนรู้  
โดยภาพวีดิทัศน์ บัตรภาพ จะแสดงให้เห็นความหมายที่เฉพาะ  
เจาะจงของคำศัพท์นั้น ๆ ดังที่ กรอปเปอร์ (Gropner, 1996 ;  
อ้างใน ทัดดาว บุตรจ้อย, 2548 : 23) กล่าวว่า ภาพกลายเป็นสิ่ง  
สำคัญในฐานะสื่อที่อำนวยความสะดวกต่อการเรียนรู้เป็นอย่างมาก  
และเป็นสื่อการเรียนการสอนที่มีคุณค่า โดยสามารถจัด  
ประสบการณ์การเรียนรู้แก่ผู้เรียนได้ใกล้เคียงกับประสบการณ์ตรง  
เป็นการนำสิ่งที่ผู้เรียนไม่เคยพบเห็นหรืออยู่ห่างไกลมาให้ได้ดู  
ผู้เรียนจึงเกิดการเรียนรู้ได้ง่าย

4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอน  
โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนเน้นความจำจากภาพประกอบ  
ตามแนวทฤษฎีพุทปัญญา อยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะ  
กิจกรรมและเนื้อหาของการเรียนการสอนที่หลากหลายดังที่ได้  
กล่าวมาข้างต้น ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจและตั้งใจเรียนมาก  
ขึ้น ซึ่งแตกต่างจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ  
โดยทั่วไปที่เน้นให้ผู้เรียนจำกฎเกณฑ์การใช้ภาษาและ  
ผู้สอนเป็นผู้กำหนดกิจกรรมทั้งหมด ซึ่งนักเรียนไม่มีส่วนร่วม  
และจากผลสะท้อนกลับของนักเรียนหลังจากการจัดกระบวนการ  
เรียนการสอน พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่าการใช้กิจกรรมการ  
เรียนการสอนเน้นความจำจากภาพประกอบตามแนวทฤษฎีพุ  
ปัญญา มาสรุปบทเรียนทำให้นักเรียนมีความสุขในการเรียน อีกทั้ง  
กิจกรรมที่แตกต่างไม่จำเจทำให้นักเรียนเกิดความสนุกสนาน  
ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรม มีความกระตือรือร้น และ  
ช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ดี และได้ง่ายเนื่องจากรูปภาพที่  
ผู้วิจัยนำมาใช้มีความชัดเจนและน่าสนใจ

ผลจากการวิจัยดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าการเรียนรู้คำศัพท์  
ภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนเน้นความจำจาก  
ภาพประกอบ ตามแนวทฤษฎีพุทปัญญา นั้นช่วยพัฒนาธรรมชาติ  
การเรียนรู้ของนักเรียนให้มีศักยภาพสูงขึ้น โดยการเรียนรู้นั้น  
ต้องสอดคล้องกับสิ่งที่มีอยู่จริงในสภาพแวดล้อม อีกทั้งผู้เรียนได้  
มีโอกาสดูและสัมผัสออกมาอย่างเหมาะสม พร้อมทั้งได้ลงมือ  
ปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ด้วยตนเองทุกขั้นตอนสามารถทำความเข้าใจ  
ตนเองและมีโอกาสได้ปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น

### สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. รูปแบบการเรียนการสอนเน้นความจำจากภาพประกอบ  
ตามแนวทฤษฎีพุทปัญญา มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 83.64/84.43  
ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคือ 75/75
2. ค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness index : E.I.) ของ  
การเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนเน้นความจำจากภาพ  
ประกอบตามแนวทฤษฎีพุทปัญญา เท่ากับ 0.40 แสดงว่า รูป  
แบบการเรียนการสอนเน้นความจำจากภาพประกอบ ตามแนว  
ทฤษฎีพุทปัญญา ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการจำคำศัพท์  
ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นร้อยละ 40
3. ผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนมีความแตกต่างกัน คือ  
ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนมีค่าสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทาง  
สถิติที่ระดับ .05
4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้  
รูปแบบการเรียนการสอนเน้นความจำจากภาพประกอบ ตามแนว  
ทฤษฎีพุทปัญญา อยู่ในระดับมาก

### ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. การจัดกิจกรรมแต่ละครั้งค่อนข้างใช้เวลา ดังนั้น  
ผู้สอนจึงควรมีการวางแผนการดำเนินกิจกรรมที่ครอบคลุม
2. ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการ  
กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้การเรียนการสอนเกิดจาก  
ความต้องการของผู้เรียน
3. ควรใช้เวลาในการเรียนรู้แต่ละเนื้อหาอย่างเพียงพอ  
เพราะผู้เรียนแต่ละคนอาจใช้เวลาในการทำความเข้าใจไม่เท่ากัน  
 อีกทั้งการจัดกิจกรรมแต่ละครั้งค่อนข้างใช้เวลา ดังนั้นผู้สอนจึง  
ควรมีการวางแผนการดำเนินกิจกรรมที่ครอบคลุม
4. ในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน  
เน้นความจำจากภาพประกอบ ครูควรกระตุ้นให้นักเรียน  
ทำซ้ำ ๆ กัน เพราะจะทำให้นักเรียนได้คุ้นเคยกับคำศัพท์มากขึ้น
5. การสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเรียน  
การสอนเน้นความจำจากภาพประกอบควรสอดแทรกกิจกรรม  
ที่หลากหลาย เช่น การร้องเพลง การแสดงท่าทางประกอบ เกม  
ต่าง ๆ การทำกิจกรรมกลุ่มและการตอบคำถาม เพื่อให้นักเรียน  
ได้ประสบการณ์การเรียนรู้ที่แตกต่างและกล้าแสดงออก
6. ควรศึกษาความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษใน  
ทักษะอื่น ๆ เพื่อติดตามผลการพัฒนาพุทปัญญาต่อไป



## กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความช่วยเหลือจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ลดาวัลย์ วัฒนบุตร ประธานควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุณี สาทิตานันต์ และอาจารย์สกล สรเสนา กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ซึ่งได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ และตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องทุกขั้นตอนของการวิจัย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

## เอกสารอ้างอิง

หัตถดาว บุตรจตุย. (2548). การเปรียบเทียบผลของภาพนิ่งและภาพพาโนรามาเสมือนจริงประกอบบทเรียนคอมพิวเตอร์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการจำภาพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีการรับภาพแบบ แชนพติก. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ธีรพล สยามพันธ์. 26 พฤษภาคม 2550. เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ (Online). Available URL: <http://gotoknow.org/blog/udompanya/98751>.

..... (2551). รายงานผลการเรียน. ร้อยเอ็ด : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน.

ดวงเพ็ญ อินทรประวัติ. (2521). วิธีการสอนภาษาอังกฤษ : เอกสารประกอบการเรียน วิชาวิธีการสอนภาษาอังกฤษ. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

นันทน์ภัท ประสานทอง. (2545). ความคิดเห็นของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านต่องานสุขภาพจิตชุมชนใน 4 จังหวัด. ปรินญาณินพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วรพร พาโคกทม. (2549). "การพัฒนาศักยภาพในการเรียนภาษาอังกฤษด้านคำศัพท์ของนักเรียน ด้วยเทคนิค IDP-Intelligence Development Program," วารสารการศึกษา. โรงเรียนปทุมรัตน์พิทยาคม ร้อยเอ็ด.

วรรทิพา รอดแรงคำ. (2540). การสอนวิทยาศาสตร์ที่เป็นกระบวนการ. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.

วรรณทิพย์ บุญกานนท์. (2551). ผลของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจโดยใช้เทคนิค STAD ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ. งานวิจัย. พังงา : เทศบาลเมืองพังงา.

สมพร วราวิทยศรี. (2539). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนการเรียนรู้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 ที่มีผลการเรียนต่ำ จากการสอนโดยใช้แบบฝึกทัศนคติที่มีเกมประกอบและไม่มีเกมประกอบ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์. (2544). กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.

สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ. (2545). 21 วิธีจัดการเรียนรู้ : เพื่อพัฒนาระบบการคิด. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.

สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2545). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2535). ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อพัฒนาระบบการคิด. กรุงเทพฯ สำนักนายกรัฐมนตรี, บทความ (Online) : Available <http://www.masseducation.com> อารี สัณห์จวี และอุษณีย์ อนุรุทธวงศ์. 15 สิงหาคม 2548. พหุ

ปัญญา (Online). Available URL: <http://www.thaigifted.org>

อัญชลี บุญถนอม. (2542). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์และความคงทนในการเรียนรู้ วิชาคณิตศาสตร์. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

Edgar Dale. (1969). **Audiovisual Method in Teaching**. 3<sup>rd</sup> ed. New York : Holt Rinehart, and Winston.

Joyce, B., & Weil, M. (1996). **Model of Teaching**. (5<sup>th</sup> ed.) Needham Heights, MA : Allyn & Bacon.

